

Rügyfakadás Tündérkertben

Csupa különös, a népmesékből mégis jól ismert szereplő népesíti be 2010 első napjaitól fogva a Vojtina színpadát, amely ezúttal mesebeli erdővé változik. Egy szegény ördög - bizonyos Kámpecz nevű - veszekedős felesége által elzavarva próbál eleséget szerezni éhező fiainak. Találkozik egy asszonnyal és annak két leánykájával, de mivel azok is szegények, mint a templom egere, nincs mit elvennie tőlük. Elküldi hát az asszonyt a kapzsi gazdag emberhez, Módus Bekéhez... Így kezdődik Tamási Áron *Szegény ördög* című meséje, s január végétől a debreceni gyerekek, pedagógusok és szülők is megismerkedhetnek az erdélyi író bábjátékával. A mese bábszínpadai megvalósulásáról az előadás rendezőjét, Árkosi Árpádot kérdeztük.

– *A Vojtina Bábszínbázban nem ez az első munkája, a társulat már ismerősként köszönti.*

– A Vojtinával az első közös munkám Petőfi Sándor komikus eposzának (*A helység kalapácsa*) bábszínpadra állítása volt 2007 májusában. Az az előadás elsősorban az ifjúsági és felnőtt korosztálynak készült, és sikerrel szerepelt a 2007-es Pécsi Felnőtt Bábfesztiválon is. Akkor fedeztem fel a Vojtina egészséges, jó szellemét, társulatát, ezért most is nagy örömmel vállaltam el az újabb felkérést.

– *Milyen korosztálynak fog szólni ez az előadás?*

– Tamási Áron bábjátékot írt, így a mese egyaránt megszólítja az óvodásokat és az iskolásokat is. De mint minden mese, a felnőttek számára ugyanúgy tartogat mondanivalót...

– *Miért épp erre a mesére esett a választása?*

– Tamási Áron a többi erdélyi, székelyföldi íróhoz hasonlóan közel áll a szívemhez. Nagyon szeretem a műveit, mint ahogyan az egész Székelyföldön kivirágzott művészetet is. Az erdélyi íróknak van valamilyen egyedülálló világszemlélete – talán a természet tágassága, a magas hegyek, az erdőkből-mezőkből áradó titokzatosság teremti meg ezt az írókban, akik így cseppet sem városiak, inkább „földszagúak”. A természet eme erős hatása mellett nagyon él a székelyföldi emberekben és mindennapjaikban a szabadság utáni vágy és az azért való küzdeni tudás. Tamási bízik és hisz az egyszerű emberek képzeletében, nem fél a gondolati absztrakcióktól, és való világon túli, akár mesei ábrándok, képzetek jelennek meg műveiben teljesen magától értetődő módon. Ezt a fajta szemléletet, mintegy

„tisza forrást” szeretném bábszínpadon is kipróbálni. Ezért kerül a Tamási által írt szöveg egy az egyben a színpadra, és az a szándékom, hogy az előadásban ez az ízes, ma már szinte archaikus beszéd jelenjen meg.

– *Kik az alkotótársai az előadás létrehozásában?*

– A bábokat és díszleteket Grosschmid Erik tervezi, a zenét Szokolay Dongó Balázs szerzi. Előzetes beszélgetéseink alapján terveztük meg az előadás képi és zenei hangulatát. A zene és a látvány a már említett „székelyföldiséget” vállalja. Nagy munka vár azonban a színészekre is, akiknek a feladata ebbe az elképzelt szerkezetbe, ágyazatba belelehelni a mesét. Külön feladat lesz a Tamási-féle ízt, zamatot visszaadni a bábszínpadon.

– *Bábos vagy élőszereplős előadást láthatunk?*

– Alapvetően a bábé lesz a főszerep, de a színész adja hozzá az arcát, alkatát, mozgását. Báb és bábos folyamatosan együtt lesz, együtt játszik ebben az előadásban, a Grosschmid Erik által tervezett különleges bábok segítségével, de erről többet nem árulhatok el...

– *Tamási Áron bábjátékában bizony nagyon sok a furfang, a kópéság, a tréfa...*

– Tamási egy bizakodó és humorral teli mesedarabot írt, így a humor nagyon fontos lesz az előadásban is. Nem is tudok e nélkül gyerekeknek szóló darabot elképzelni. De vannak olyan, látszólag a felnőtteknek szóló dolgok – ez a mese is foglalkozik ilyenekkel – , amikkel a gyerekeknek meg kell ismerkedniük. Nem szabad a gyerekeket mentesíteni a problémákkal való szembenézésről. Az azonban fontos, hogy a feloldás is meglegyen, meg kell mutatni, hogy szeretettel és tanulással felül lehet kerekedni a problémákon.

Kiss Judit Erzsébet

